

Munkások! Elvtársak!

Miért nincs még mindig rend, béke, teremtő munka?
Mert a jogos követelések zászlaja mögött előnyomakodott az ellenforradalom!

Munkások! Elvtársak!

Mit ér a függetlenség jelszava az országveszejtő Horthy-politikusok száján?

Mit ígér a demokrácia, ha népeinyomó, fasiszta katona- és csendőrtisztek hirdetik?

Mit adna munkásnak és parasztnak az a világ, amelyet a volt pénzeszsákok, a gyárosok és földbirtokosok követeltek?

Munkások, elvtársak!

Lássatok tisztán! Itéljetez józanul!

A szocialista építés aktív harcosait, munkásokat, megbecsült kommunistákat gyilkoltak és üldöztek. A gyárak, üzemek, intézmények és városok forradalmi tanácsaiba beférköztek a reakció képviselői, a becstelen kalandorok és karrieristák.

Fegyveres bandák fosztogatnak, gyújtogatnak, emberi életeket oltanak ki. Fellobbant a fehérterror — a népellenes, fasiszta tőkésrendszer szálláscsinálója.

Munkások, elvtársak!

Védjétek meg a gyárat, tulajdonokat! Kezdjétek meg a munkát! A munka az élet, a jólét anyja! Tisztítsátok meg, erősítétek a munkástanácsokat — a gyárak nagyjövőjű munkásszervezeteit!

Szilárdítsátok meg a rendet, a közbiztonságot, a törvényességet — a teremtő munka feltételeit. Küzdjétek a fegyveres bandákat, a fosztogatók ellen. Támogassátok a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányt — a Ti kormányotokat nemzetmentő, szocializmust építő munkájában!

„Ide aki traktort gyártott,
Ide aki földet szántott,
Segítsetek proletárok!”

(József Attila)

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT

Athénæum, Budapest